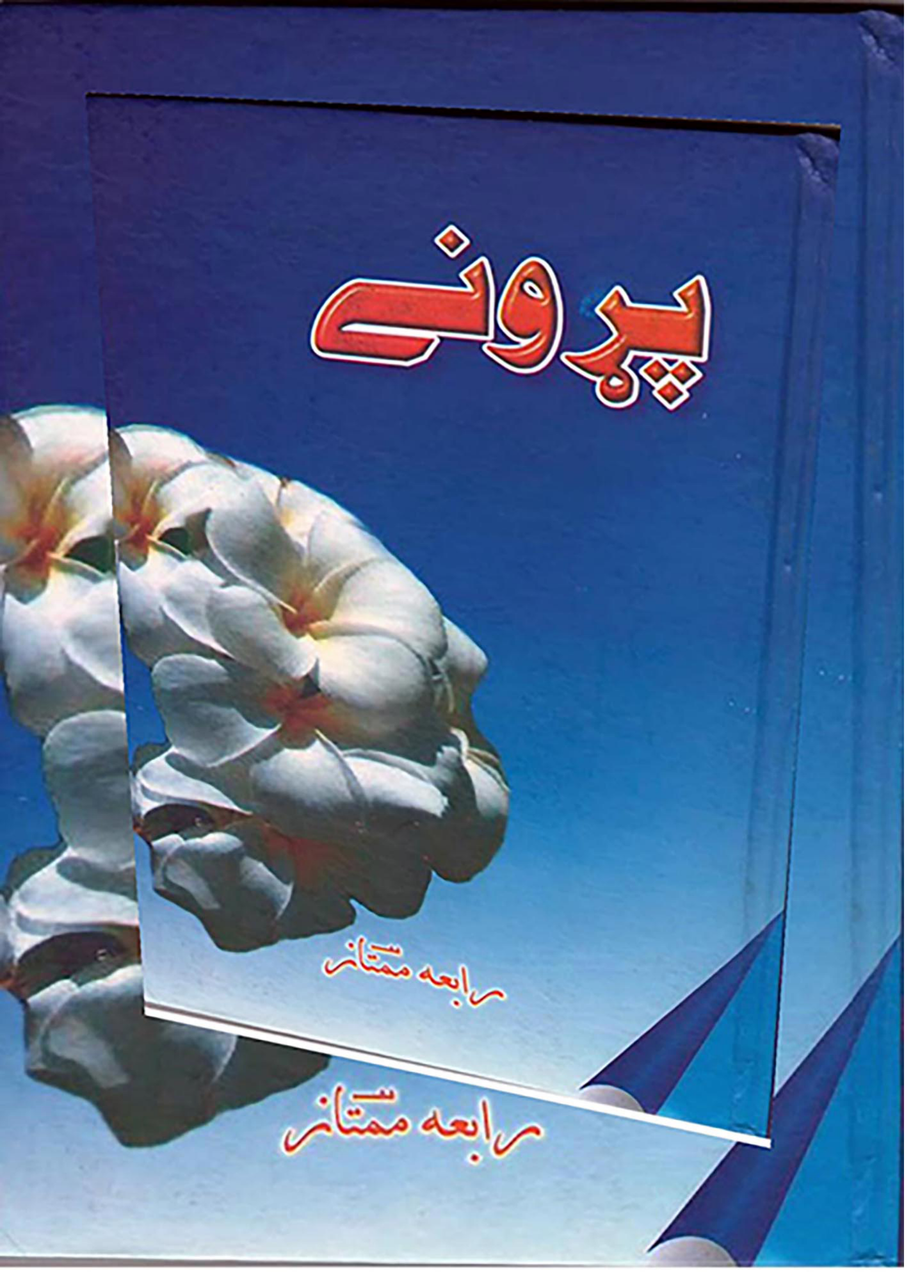

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

پہونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرونے

رابعہ ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

(ټول حقونه په حق د ليکوالې کښې محفوظ دي)

د کتاب نوم ــــــــ پروني

ليکواله ــــــــ رابعه ممتاز

د چاپ کال ــــــــ ۲۰۰۳ء

پرېس ــــــــ جدون پرېس خيبر بازار پېښور

بيعه ــــــــ ۱۰۰ روپۍ

کاتب ــــــــ محمد رسول پښتو اکېډمي

د موندلو درک

۱- يونيورسټي بک ايجنسي
خيبر بازار پېښور

۲- بمعرفت عبدالله جان مغموم
ډاکخانه شاهين ټاؤن
يونيورسټي روډ پېښور

د کور فون نمبر : ۵۷۰۳۳۶۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

"دُعا"

دَ حیا د رڼا کانو ترجمانه
دَ پېړونو پړَاوُنو نګهبانه

دَ مغموم صاحب تیارهٔ تیارهٔ کاله کښې
یو ډیوه ده خدائے دې تل لري روښانه

سید صابر شاه صابرؔ
برتهکال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پړونی

په جنازه مې سپين پړونی خور کړئ
زهٔ خو له کوره چې پړونې نهٔ ځم

زما د مينې قاتل کړځي سر تور
زهٔ په پړونې هر وخت مخ پټوم

د بدنامۍ داغ به راپورې کړي تا
پام چې پړونی له مې لاس راونهٔ ړي

کله مې تور کله مې سپين پړونی
ستا د نظر نه داسې ځان پټوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

فهرست

مخ	لیک	شمیر
۹	پېژندنه — عبدالله جان مغموم	۱
۱۳	مننه — رابعه ممتاز	۲
۱۶	خانه کعبه (نظم)	۳
۱۸	څُم د مدينې ته نن (نعت)	۴
۲۰	د حوا لُور (نظم)	۵
۲۳	بيا د اوبښکو زور دے ټپوس مهٔ کوه (غزل)	۶
۲۴	په تورو نيمو شپو کښې ديد نو نه څومره کړې (غزل)	۷
۲۵	راشه اشنا عمر مې کم دے	۸
۲۶	د چېل کلي ښځې کورونه (نظم)	۹
۲۹	مشران (نظم)	۱۰
۳۰	زما زړهٔ ماته کاسه ده (غزل)	۱۱
۳۲	څڅې رانه پسته نهٔ کړې خطا نشي (غزل)	۱۲
۳۳	ستا د غمونو سره لوبې کوم (〃)	۱۳
۳۴	دا ستا د راتلو لارې کله بيا ډېرې روڼدې شي (غزل)	۱۴
۳۶	نوې دُنيا (نظم)	۱۵
۳۸	ستا د مينې مشال لاس کښې (غزل)	۱۶
۴۰	زړهٔ مې هر وخت پړو بهېږي (غزل)	۱۷
۴۲	تمغهٔ امتياز دې مبارک شه (نظم)	۱۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٩	نهٔ به د باران نهٔ د بړلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې	۴۵
٢٠	خپل قسمت نه خبر نهٔ وم (غزل)	۴٦
٢١	قسمت (نظم)	۴٨
٢٢	خیالونه وسوسې (نظم)	٥٠
٢٣	تاله به لالیه په لیمو درشم (غزل)	٥٣
٢۴	کور د بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ (غزل)	٥۴
٢٥	د ګلو لخته	٥٦
٢٦	ماته خو په سترګو اشارو خبرې مهٔ کوه	٥٧
٢٧	دور (نظم)	٥٨
٢٨	زړهٔ مې دے دغوښې څهٔ دکانې نه خو جوړ نهٔ دے	٦٠
٢٩	ستا د مینې د دړیو تیکو په قلا کښې یمه ناسته (غزل)	٦١
٣٠	د رخصت ورځ (نظم)	٦٢
٣١	ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نهٔ دي پکار (غزل)	٦٣
٣٢	د آسمان لمنې سرې شوې (غزل)	٦۴
٣٣	په هر څهٔ به تېرېږې د نیک خوا کمے دې نهٔ وې	٦٦
٣۴	وارخطا وارخطا ګرځم (غزل)	٦٧
٣٥	خپل خپلوان (نظم)	٦٨
٣٦	لوېشته	٧٠
٣٧	خط	٧١
٣٨	دړوند جونګړه کښې وېرېږمه زهٔ (غزل)	٧٢
٣٩	زما د زړهٔ په آئینه کښې ته ئې	٧۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۰	څنې خلق (نظم)	۷۵
۴۱	ښته په سپرلي کښې د پرګلو نه ښته دے	۷۶
۴۲	ته چې پکښې نهٔ یې اشنا زهٔ په خلقو څهٔ کوم	۷۷
۴۳	مور (نظم)	۷۸
۴۴	د ښو د سر د پاسه (غزل)	۸۱
۴۵	نن د یاران شپه روښده شوه جوړې (غزل)	۸۲
۴۶	ښهٔ اخلاق (نظم)	۸۳
۴۷	په لیمو باندې راواوړي (غزل)	۸۴
۴۸	ګیله دې په سر سترګو دې ګیلې سره به کوو	۸۶
۴۹	ستا مینه لالیه دروغژنه شوه (غزل)	۸۷
۵۰	لوُر (نظم)	۸۸
۵۱	شپه د انتظار (نظم)	۹۰
۵۲	لوبه (نظم)	۹۴
۵۳	لوبه (نظم)	۹۶
۵۴	فریاد (نظم)	۹۸
۵۵	شاهیت (نظم)	۱۰۰
۵۶	یادونه اُمیدونه (نظم)	۱۰۳
۵۷	پښتون (نظم)	۱۰۴
۵۸	نصیحت (نظم)	۱۰۶
۵۹	مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه (غزل)	۱۰۸
۶۰	تا چې په سترګو کښې تېره کړه (غزل)	۱۰۹
۶۱	مینه (نظم)	۱۱۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۶۲	ستا د کبر انتها ده ته پوه نه يې (غزل)	۱۱۱
۶۳	دا چمن (نظم)	۱۱۲
۶۴	کیسه (نظم)	۱۵
۶۵	بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل (غزل)	۱۱۸
۶۶	زوړې مورته (نظم)	۱۱۹
۶۷	د ژوندون په دې کتاب کښې نخښه کوم يو ځای کښې کېږدم	۱۲۱
۶۸	خبره ستا د مينې د هر چا نه زه پټوومه (غزل)	۱۲۲
۶۹	په هر طرف چې ځي نو زه به ستا د لاس همسا شم (غزل)	۱۲۳
۷۰	خوواره زندګي شوه په غمونو په فکرونو (غزل)	۱۲۴

(c) ketabton.com: The Digital Library

"پروني"

د رابعه ممتاز د شاعرۍ دویم کتاب "پروني" ستاسو په وړاندې دے - حقیقت دا دے چې د ممتاز د "سپیلني" کتاب شاعري که هر څو فني کمزورۍ لرلې خو دې خبرې نه انکار نهٔ شي کېدے چې لوستونکو د فني کمزورو باوجود د سپیلني شاعري ډېره خوښه کړه او کتاب ئې په ډېره مینه واخستو او وې لوستو - د رابعه ممتاز دویم کتاب "پروني" لکه چې د نوم او چاپ په لحاظ ښکلے دے - دغسې ئې شاعري هم ښکلې ده - زما په خیال چې دې کتاب کښې شاعرې د لوستونکو د اعتراض ډېر خیال ساتلے دے او کوشش ئې کړے دے چې هر یو شعر دې په ناپ تول پوره وي -

د "پروني" شاعري په هر لحاظ سره د "سپیلني" د شاعرۍ په مقابله کښې په ناپ تول پوره ده - په غزلونو کښې نوي خیالات - نوي جذبات او نوې استعارې استعمال کړے شوي دي او کوشش په کښې دا شوے دے چې د "پروني" په شاعرۍ کښې جدت را پېدا شي - او رابعه ممتاز په خپل دې مقصد کښې تر ډېره حده پورې کامیابه شوې ده - د جدت سره سره د پښتني ماحول خیال هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتلې شوې دې. د مثال په توګه دا شعرونه یې واخلئ-

ـه چې لوړ د دیوال ته خپل ئې نوښکاریږي به د لرې
په دې پېښتو د دیوالونو د راز خبرې نه شي

یا

ـه د مینې سوال جواب چې د دیوال د پاسه روښي
کله خړ وي که کچه وي دیوالونه څومره نوند کړي

دیوالونه د پښتنې کلچر یو اهم جز دے او بیا کچه دیوالونه خو ...... د پښتو خوا د لارو کوڅو اصلي نقشه راکاږي. ممتاز په خپله شاعرۍ کښې د پښتو ژبې دود دستور او د لفظونو د استعمال ډېر خیال ساتلے دے او زما په خیال چې دا د دې خبرې ثبوت دے. چې د "سپېلنۍ" نه پس شاعرۍ کوشش کړے دے چې د پېروني شاعرۍ د فن هغه ټولې تقاضې پوره کړي - چې د کومو په حقله به اکثرو لوستونکو دا اعتراض کولو چې د سپېلنۍ شاعرۍ کښې فني کمزورۍ دي -

زما په خیال چې د "پېروني" په لوستو به د لوستونکو دا ګیله ترې ډېره حده پورې ورکه شي دلته به زه د لوستونکو د تسلۍ د پاره د رابعه ممتاز د مختلفو غزلونو نه یو څو شعرونه پیش کړم -

۱- ـ دا مې وایه چې زه ستا په خبرو نه پوهېږم
په ټنه ټنه ژبه دا رازونه څومره نوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ - د جونګړې لوګے ښۀ دے
زۀ يې او ښکو سره مل کړم
محو ته به زۀ څۀ کړم
چې زۀ يم پکښې پريشانه

۳ - د ښنګړو شرنګا مې اورې
د سنګو مې خبر نۀ شو
آ زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسيږې

۴ - ما په کودر کې منګے بيا کېښودو
ستا د شملې ول راته ښکاريږي نه

د غزل نه پس د ممتاز د نظم په ميدان کښې تګ هم د دې
د شاعرۍ د پوخ والي دليل ورکوي - حقيقت دا دے چې څنې
څنې نظمونه ئې د خيالاتو او جذباتو په لحاظ زۀ شاهکار
ګڼم - لکه " لويتهه " "پښتون" "قسمت"

د څينو کلي خو کورونه او داسې نور د پر نظمونو نه چې
ملو شاعرانو به دا موضوعات چېړلي وي - بهرحال د رابعه
ممتاز دويم کتاب " پرېوتے " ستاسو په مخکښې دے او
ورسره د څينو دريم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " د پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زر د چاپ کولو اراده هم لري ـ خدای دې اوکړي چې دَ
رابعه ممتاز دریم کتاب هم ډېر زر چاپ شي او دَ
پښتو په شاعرۍ کښې دَ یو بل نوي کتاب اضافه اوشي.
والسلام

عبدالله جان مغموم

(c) ketabton.com: The Digital Library

منته

ما چې خپل اولنے کتاب " سپېلنې " چاپ کولو نو دا اُمید مې نهٔ وُ چې پښتانهٔ رونړه خوېندې به زما دَ کتاب سره دومره مینه اوکړي - خو زهٔ د پښتنو رونړو خوېندو ډېره مننه کوم چې رونړو عموماً او خوېندو خصوصاً زما کتاب په ډېره مینه واخستو او وې لوستلو او زما دومره حوصله افزائي ئې اوکړه چې نن دا دے زهٔ خپل دوېم کتاب " پړونے " په دې ډاډه چاپ کوم چې رونړه خوېندې به دَ " پړونې " سره هم دومره مینه اوکړي لکه څومره ئې چې د " سپېلنې " سره کړې وه - او زهٔ به دې جوګه شم چې خپل دریم کتاب " ګلونه پاڼې پاڼې " چاپ کولو ته ملا اوتړم -

زما د اولني کتاب " سپېلنې " په لوستونکو کښې دَ خوېندو شمېر زیات وُ او زما په خیال چې په دغه کتاب کښې زما زیاته شاعري دَ خوېندو میانهٔ و سره د تړلو مسئلو او کشالو په حقله وه نو ځکه په ګڼ شمېر کښې خوېندو کتاب واخستو او وې لوستو او په دې رنګ ئې د کتاب عزت افزائي او زما حوصله افزائي اوکړه د " سپېلنې " د شاعرئ په حقله ځنې رونړو دا رائې څرګنده کړې ده چې ځنې شعرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د فن تقاضې نهٔ پوره کوي - خو ما دې رونړو ته دا دليل وړاندې
کړے وُ چې زهٔ دَ شعر د فني تقاضو نه زيات مقصد له اهميت
ورکوم په دې وجه مې فني کمزورو ته زيات خيال نهٔ وُ
ورکړے - کېدے شي چې اعتراض کونکو رونړو زما دا دليل نهٔ
وي خوښ کړے نو په دې وجه دې حَل د "پړوني" په
شاعرئ کښې مې د مقصد سره سره د فني تقاضو هم خيال
ساتلے دے او طمعه لرم چې د لوستونکو دا ګيله به ورکه
شي "پړونے" هم زما غَزلونو او نظمونو مجموعه ده -
په نظمونو کښې زما خوښ موضوعات کلے کور - نغرے
او جارګے دي - او يا مې لُوړ، خور، مور او زامن دي - په
اکثرو نظمونو کښې ما دغه کردارونه د موقعې په مناسبت
سره ستائيلي يا کنلي دي - خو ستائنه په کښې زياته او
غندنه په کښې کمه ده -

ما په خپله شاعرئ کښې مينې له اهميت ورکړے
دے او کوشش مې کړے دے (هغه د پېښور ګوهر يو نظم
دے) زهٔ غواړمه چې ټوله دنيا مينه مينه شي" چې
د مينې پېغام هر چا ته اورسوم او د هر لوستونکي په
زړهٔ کښې دَ مينې دا پېغام ځائے اونيسي -

د لوئے خدائے نه دا طمعه لرم چې پښتانهٔ رونړه
خوښندې به د "پړوني" سره هم دومره مينه اوکړي لکه
چې د "سپيلنې" کتاب سره ئې کړې ده او زما به دومره

(c) ketabton.com: The Digital Library

حوصله افزائي اوکړي چې خپل دريم کتاب « ګلونه
پاڼې پاڼې » هم زر تر زره چاپ کړم -
انشاء الله

رابعه ممتاز

(c) ketabton.com: The Digital Library

خانه کعبه

د الله کوڅې تاوېږم له تا
خانه کعبه ېې زارېږم له تا

د الله کوره ارمان مې ته وي
او د خوږ زړګي درمان مې ته وي

لکه ګل هسې غوړېږم په تا
د الله کوڅې تاوېږم له تا

د الله کوره سودا مې ډېره
درنه تاوېږم ګناه مې ډېره

لکه د شمعې ژړېږم په تا
د الله کوڅې تاوېږم له تا

د الله کوره عزت دې ډېر دے
په ټول جهان کښې شهرت دې ډېر دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دېرځي ورېږم پهٔ تا
دالله کور يې تاوېږم لهٔ تا

ارمان مې نشته ددې نه سېوا
چې بس راځمه مکې ته بيا بيا

چې هر څکر کښېږي ځارېږم لهٔ تا
دالله کور يې تاوېږم لهٔ تا

بنا د مکې به هېرومه څنګه
دا باقي ژوند به تېرومه څنګه

ممتاز به څنګه صبرېږم لهٔ تا
دالله کور يې تاوېږم لهٔ تا

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نعت

د مدینې منورې نه د رخصتۍ په وخت

ځم د مدینې نه نن

داسې راته ښکاري زړهٔ مې بېل شو د سینې نه نن
ځم د مدینې نه نن

څومره موده ما په دغه طمعه تېره کړې وه
شپه ورځ مې یو کړې وه
ډېره وارخطا شوم چې خبر شوم دې ښتې نه نن
ځم د مدینې نه نن

زهٔ خو دَمودو نه د راتلو په طمعه ناسته وُم
هر غم نه زهٔ خلاصه وُم
څنګه به ځان صبر کړم د دې خوږې قصې نه نن
ځم د مدینې نه نن

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خو د نبي صلی الله علیه وآله وسلم دربار کښې لږې ورځې تېرې کړې
څو ورځې مې ستېرې کړې
داسې راته ښکاري تېرې هم ددې چېنې نه نن
هم د مدينې نه نن

ماوې چې نبي صلی الله علیه وآله وسلم به د زړه حالونه وايمه
شپه ورځ به ښکيا يمه
زړه مې ډېر خوګېږي چې زه هم پاکې روضې ته نن
هم د مدينې نه نن

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَحوا لوَر

ستا لقب دَ فرشتو دے
په جنت کښې ته پیدا ئې
ته خوښه د بابا آدم وې
په نامه باندې حوا ئې

ستا د پښو لاندې جنت دے
نیک اولاد له لوئے نعمت دے
ته ریښتیا چې بې بها ئې
په نامه باندې حوا ئې

که ته لور ئې نو رحمت ئې
که ته خور ئې نو راحت ئې
د خاوند د کور رڼا ئې
په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ځپل کور ځي څوکیداره
د بچو ځي ته غمخواره
هر بچي باندي فدا ځي
په نامه باندي حوا ځي

د انسانانو په تخلیق کښي
ځان سره کړي خدای شامله
په رضاد خدای رضا ځي
په نامه باندي حوا ځي

چي ستاکور پري آبادیږي
مال او سر دي که ځاريږي
ته د صبر انتها ځي
په نامه باندي حوا ځي

هغه کور گل و گلزار شي
چي ستا په کښي روزگار شي
ته د خوږ زړګي شفا ځي
په نامه باندي حوا ځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره سخته تېروې ته
څو نېپل کور اباد وې ته
ته د صبر انتها ئې
په نامه باندې حوا ئې

د کور چې څه بامبېږ وي
که هر څومره په تا ډېر وي
په خندا ئې ته ښکلا ئې
په نامه باندې حوا ئې

په تخليق کښې د انسان
خدائ ستا واخست امتحان
په رضا د خدائ رضا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ممتاز داسې کار اونه شي
ستا نامه بد نامه نه شي
ته ساده د دې دنيا ئې
په نامه باندې حوا ئې

ځان ساته له هره توره   د دنيا د هر پېغوره
هسې ولې وارخطا ئې   په نامه باندې حوا ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

23

بیا د اوښکو زور دے ټپوس مهٔ کوه
وران مې دَ زړهٔ کور دے ټپوس مهٔ کوه

تول بدن لوګے شو لمبه نهٔ شومه
دا لاخشکه اور دے ټپوس مهٔ کوه

تهٔ ئې چې ښکاره سبا کتو له ستلې
هغه محفل خور دے ټپوس مهٔ کوه

سترګې مې په ډېرې ژړا سرې شولې
ورک د ګکو تور دے ټپوس مهٔ کوه

مهٔ کوئه ممتاز پسې بیا مهٔ ګرځه
هر څوک ترې مرور دے ټپوس مهٔ کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

24

په تورو تیمو شپو کښې دیدنونه څومره خوند کړي
یو بل سره چې روشي - الوظو نه څومره خوند کړي

د امهٔ وایه چې ستا په دې خبرو زهٔ پوې نهٔ شوم
په تسته پسته ژبه بیانونه څومره خوند کړي

د مینې سوال جواب چې د یو بل سره پرې روشي
که خرې دي که کچه دي دپوالونه څومره خوند کړي

زموږ د محبت قصه هم دلته تر پوره شه
زهٔ ستایم تهٔ زما ئې دا قولونه څومره خوند کړي

ارمان چې هغه تیر ساعت څو بیا په بېرته راشي
د مینې د کتاب زاړهٔ بابونه څومره خوند کړي

ممتاز په محبت کښې تا نه دوستو پاتې نهٔ شي
راځه د وفا لار کښې مزلونه څومره خوند کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

25

راشه آشنا عمر مې کم دے راشه
د زړۀ دنیا کښې مې تورتم دے راشه

ما خو چېل زړۀ په تسلّو اوده کړو
خو په ژړا د سترګو نم دے راشه

نن چې مُسکے راته له ورايه شولې
د تندی ليک مې جوړ سم دے راشه

آسمان کښې ستوری په خندا شو ګُلله
زما په زړۀ کښې خو ماتم دے راشه

ممتاز زړګے مې په سلګو اوده شو
ګُله د رزاره ئې لږ کم دے راشه

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

دچیل کلي خړ کورونه

نن مې بیا په زړه ورېږي ، دچیل کلي خړ کورونه
هغه کږې وږې لارې ، هغه برکوز مالتونه

اُدېر دامان په څوا کښې ، مونږ به لوبې به کولې
نه په مونږ دچا اواز وه ، نه زمونږ په چا خڅ کار وه

مورو پلار به تپوس نکړو ، چې ته کوم ځائې يې ولاړه
داجمات دے که حجره ده ، چلن لاړه ده که ښاړه

هريو کورکښې به ماما وه ، هريو کورکښې به بېو وه
داټول کلے يې يو کور وه ، داټول کلے رور اوخور وه

که به چا کره ښادي وه ، دټول کلي خوشحالي وه
که به چا کره څه غم وه ، هريو کس به سترګې نم وه

که به جنګ وه که جهګړه ، يا به بل څه مسئله وه
مشران به ټول راټول شو ، دهغو به فيصله وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کشران به یې ملامت کړه ، پوې به یې دوی په هر صورت کړه
روغه جوړه به زر او شوه ، دشمني به پاتې نهٔ شوه

مسافر که به څوک راغلو ، چې به یې کلي کښې خپل ښوه
د جرې تپوس به یې اوکړو ، بیا به هلته کښې میلمه وه

د هر چا به دغه فرض وه ، چې دے اوږے پاتې نهٔ شي
کهٔ وي پیان او کهٔ شملی وي ، میلمستیا دې د دهٔ اوشي

کله کله به مې پلار هم ، کور ته راغلو په تلوار هم
چې جمات کښې مسافر دے ، چې راغلے د سفر دے

بندوبست د ډوډۍ اوکړئ ، څه پاخهٔ کړئ څهٔ تود کړئ
ګوري اوږے پاتې نهٔ شي ، زمونږ کلے به ئې خوښ نشي

نهٔ کور به خفه کېدلو ، نهٔ میلمه به شرمېدلو
ډېره مینه د هر عزت وه ، د خلوص نږدک الفت وه

نن مې بیا په زړهٔ ورېږي
د خپل کلي خړ کورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هغه وخت یادیږي ، هغه خلق مې یادیږي
هغه خلق چرته لاړل ، هاغه څرګوروڼه وران شول

څه بنګلې شوې څرګوروڼه ، د ښځو ښېنتو برجو ستـه
آ ګچه لارې ښځې شوې ، د هر چا بېلې کوټې شوې

دیوبل نه ځان اونغاړي ، خپل غمونو ځان له ژاړي
د هر چا شو بېل کاروبار ، د هر چا شو بېل کوروڼه

نهٔ د ورور خور محبت شته ، نهٔ د پلار مور څه عزت شته
په نفرت هر چا ته ګوري ، د هر چا نه دوئ مرور وي

هر یو کس دبل نه تنګ دے ، خپل پردي سره په جنګ دے
زما دوئ ته زړهٔ تنګیږي ، زما خپل کلے یادیږي

زما هغه وخت یادیږي ، زما هاغه خلق یادیږي
خدایه دا څنګه ژوندون دے ، هر یو کس د ځان نه تنګ دے
ممتاز دا سې ځان ځانې شوه
په ژړا هم سود نهٔ کیږي
نن مې بیا په زړهٔ وریږي
د خپل کلي څرکوروڼه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مشران

چې زموږ مشران وو هغه څه شو
د دې کلي چې زبرګان وو هغه څه شو

چې بې شانه مینه یې موږ سره کوله
چې په موږ به یې ډېر ګران وو هغه څه شو

مشکلې چې به یې زموږ حل کولې
نن هر کار ته موږ حیران یو هغه څه شو

چې د هر غریب د پاره مور و پلار وو
چې د ټول کلي خپلوان وو هغه څه شو

مستان موږ به چا له څه تسلّي ورکړو
موږ خپله ډېر پرېشان یو هغه څه شو

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

30

زما زړهٔ ماته کاسه ده
پرتې لور په لور ټوټې دي

د دردونو د غمونو
څهٔ غمژنې شان قصې دي
کله صبر کله اوښکې
ننداره دَ زړهٔ کوڅه

څهٔ پرېشانه دي وختونه
څهٔ پرېشانه ورځې شپې دي

دا د اوښکو سېلابونه
حوصلې به مې لاهو کړي

په علاج ئې نهٔ پوهېږم
د ژوند سختې مرحلې دي

31

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځاے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خداے د زړونو خبردار دے
ته د دې نه خبر نه ئې

زۀ به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د جونګړې لوړې بنۀ دے
زۀ ئې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخ چې را نه پټ نهٔ کړې خطا نشې
مړه به شم د غمه بې وفا نشې

تهٔ خو زما زړهٔ یٔ زما مینه یٔ
پام کوه جا نیسه د بل چا نشې

ستا په وعدو بیا دلته راغلے یم
هسې نه پرون پښانې رانشې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د غمونو سره لوبې کوم
مړاوو ګلونو سره لوبې کوم

ستا د راتلو په انتظار کښې ګله
د ډېرو فکرونو سره لوبې کوم

بې د غمونو چې نور هېڅ نه لري
داسې بختونو سره لوبې کوم

د خپل زړګي د تسلي د پاره
تېرو وختونو سره لوبې کوم

د بېلتانه په تورو شپو کښې ممتاز
د زړه زخمونو سره لوبې کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

34

داستا د راتلو لارې کله ښې ډېرې اوږدې شي
چې نهٔ دې سوال جواب وي نهٔ راتګ دې بیا پېدې شي

دا څنګه محبت دے تول زما د پاره خواست دے
اول دې خدائے نه غواړم بیا د یار بانډې جرګې شي

زهٔ جواب درلېږې نکړم ، ځانیه خپله راشه
ذرهٔ مې تا نه ګیله من دې چې ورکې مې ګیلې شي

چې لوړ دېوال ته ختړې نو ښکارېږي چې به دلړې
په دې چیتو دیوالونو د راز خبرې ښې شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

راځه چې د مودو ګیلې پخلا کړو هوارې
چې خندا خندا ژوندون شي رنګینې ورځې شپې شي

د استا خفګان په ځای دې، خو زما به هم لږ واورې
چې ته راشې زما خوا له نو یادې دې ګیلې شي؟

ممتاز درته دانه وایي راځه چې صلح اوکړو
ستا مینه سیلانۍ ده په هر ښکلي مخ لسې شي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې دنیا

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

دې دنیا کښې هیڅ نشته غموّ دې فکرونه دي
دې دنیا کښې هیڅ نشته دردونه تکلیفونه دي

دلته مینه نشته خدائیګو خوشې هوسونه دي
دلته مینه نشته دلته خوشې مطلبونه دي

دلته څوک د مینې اصلیت نه هم خبر نهٔ دي
دا خو ځناور دي ته به وې هیڅ و بشر نهٔ دي

راځه چې دواړه ځان له یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه بیله دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه داسې دنیا چې پکښې دواړه زړونه یو شي
یوه داسې دنیا چې پکښې دوه روحونه یو شي

هلته کښې به ته او زه دیو بل څنې قربان شو
هلته کښې به مونږ د خپل خوږ زړونو درمان شو

راځه ممتاز چې دواړه یوه نوې دنیا جوړه کړو
دې دنیا نه لرې یوه ښکلې دنیا جوړه کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې مشال لاس کښې
په تیرو کښې یم روانه

تا به کوم ځاے کښې پیدا کړم
اے زما خوږه جانانه

خداے د زړونو خبردار دے
ته دې نه خبر نه یې

زه به تا له خدایه غواړم
اے زما یاره نادانه

د حبو بنګړې لوږې ښه دے
زه یې اوښکو سره مل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

محلونه به زهٔ څهٔ کړم
چې زهٔ یم پکښې پرېشانه

ممتاز ستا نصیب خراب دے
کهٔ تهٔ فکر ورته اوکړې

خپل جانان دې تپوس نهٔ کړی
ګیله مهٔ کړه د بل چا نه

*
***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ذرهٔ مې هر وختې ډوبیږي
هیڅ علاج یې نهٔ ښکاریږي

دې خپل ژوند ته یم حیرانه
چې پهٔ څهٔ سخته تیریږي

ناکړدې دې چې رایاد کړم
د باران پهٔ شانې ژاړم

د غمونو پهٔ ګرداب کښې
مې دَ ژوند کښتۍ تاویږي

بې حسي او بې قدري خو
اوس د خلقو کاروبار شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دنیا په دې بازار کښې
اوس هم دا سودا خرڅېږي

ستا یادونه زما زړه کښې
و آسمان له ستورو ډېر دي

ته خبر نه یې جانیه
زما زړه څومره خوږېږي.

مستان ټوله دنیا چاڼ کړه
یو همدرد یې پیدا نه کړو

چې غمونه ترېنه واخلي
داسې څوک نه پیدا کېږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تمغهٔ امتياز دِ مبارک شه

خپل خاوند عبدالله جان مغموم ته د تمغهٔ امتياز په اخستو
د عقيدت پېرزوينې —— (ممتاز)

اے د لوړ همّت انسانه
ستا همت ته مې سلام دے

اے په هر چا مهربانه
ستا عظمت ته مې سلام دے

ته به کلي په وطن کښې
چې په ښهٔ نامه يادېږې

که دې دور که دې تربور دے
ته د هر چا پکار بېږې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ دکومې خاورې جوړې
تا کښې کبر غرور نشته

پهٔ دښتیا چې فرشته یې
ستا کتو کښې ضرر نشته

چې هر ځائے کښې تهٔ نن یادشوې
پهٔ تا فضل د الله دے

مبارک شه سلامت شه
دا آواز لهٔ هرې خوا دے

زهٔ غازي ، شعیب ته گورم
خوشحالی نه پهٔ خندا دي

چې ضیاء مې هم کرنل شو
نعمتونه د الله دي

غازي ، شعیب ، ضیاء د زامنو نومونه دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکر او باسمه دېر زهٔ
خدائے تعالیٰ ته په سجده شم

ټول غمونه راسته هېر شی
په الله الله اخته شم

خوشحالی دې خدائے نصیب کړه
اے زما د ژوند ملګریه

مبارک شه مبارک شه
د ممتاز د سر ټیکریه

خوږندو رونو او بچوته
دا اعزاز دې مبارک شه

ته لائق د دې اعزاز وې
دا امتیاز دې مبارک شه

(c) ketabton.com: The Digital Library

45

نهٔ به د باران نهٔ د ږلۍ نهٔ د سیلۍ قیصې
ما ته به ته نکړې اے اشنا د بې وسۍ قیصې

زهٔ به ستا خبرو ته بېګاه صبا غوږ غوږ شمه
ته کله پکښې نهٔ کوې آشنا چرې پر دې قیصې

ما سره خوشبه ورځې دا غم دے اے لالیه چې
هسې نه څوک اوکړي ستا زما د اشنایئ قیصې

یو ځلې بیا موږ که هغه تېر وختونه بیا راشي
او به کړو یو بل ته د ځوانۍ او د مستۍ قیصې

مینه نو سور اور دے سرې لمبې دي زړهٔ ئې او سومه
ما سره خو نشته د خندا او خوشحالۍ قیصې

نن که چرې ژوند وه د هغه وعدهٔ رشتیا شوله
او به کړي همتاز ته څو د مینې پخوانۍ قیصې

★ ★ ★

(c) ketabton.com: The Digital Library

46

خپل قسمت نه خبر نهٔ وُم
چې به داسې خراب هم وي

چې آشنا به جُدا کيږي
ژوند به داسې عذاب هم وي

کهٔ په لنډو لارو لاړ شې
نو منزل ته نهٔ رسيږې

د پښتو ټولو په لار کښې
لختي هم وی اعراب هم وي

ستا تدبير به کار اونهٔ کړي
د تقدير مالک خو هم شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تندی د کرښو ځان له
یو جوړ شوے کتاب هم وي

دخدائے ورکړه بې بها ده
ممتاز شک پکښې اونهٔ کړې

د غریب عاجز نادار ده
پهٔ تندی کښې محراب هم وي

توکل پهٔ الله اوکړه
دا روان شه د زړهٔ سره

پهٔ دې دتکو تورو شپو کښې
ځلیدونکے مهتاب هم وي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قسمت

هغه پېغله چې ډېره موده دیوې پهٔ نامه ناسته وه - او بیا
بل ته ورترغاړه کړې شوه .   (ممتاز)

ستا پهٔ نامه ناسته اوس دبل شومه
زهٔ لکه کوډې اد ل بدل شومه

اُوس وَزه قسمت دلو بنو اُوسوزه
څنګه رنګ پهٔ رنګ خاورې خجل شومه

زهٔ پښه لوګے پښه لمبه شومه
زهٔ چې د نصیب پهٔ اورجل بیل شومه

تخت او بخت خو دواړه د خدائے لاکښې دي
ستړے ددې ژوند د سخت مزل شومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره یوه وَرز د بلې سخته وي
پاڼې پاڼې زهٔ لکه دګل شومه

ګرځم په خیالونو په سوچونو کښې
څنګه ناخبره زهٔ د بل شومه

کرښې د قسمت ممتاز ورانیږي نه
شومه زهٔ واده خو په کوم چل شومه

—★★★—

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه وسوسي

یم په کومه هوا مسته
زړه په کوم خیال کښې روانه

د دنیا په دې بازار کښې
نا خبره د خپل ځانه

ما وې چې تل ځواني به وي
په رنګ رنګ خوشالي به وي

نه به غم نه به فریاد وي
هر یو کس به په زړه ښاد وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور پلار به وي خپلوان به وي
خواږه شکلي دوستان به وي

هم به کور هم به مالت وي
ډېر به مینه محبت وي

خو چې دو رو وخت تېرېږي
نو غمونه مې ډېرېږي

نه مې پلار او نه مې مور شته
نه مې رور شته نه مې خور شته

خوېندې روڼه مې جدا دي
هغوئ ټول د بل بل ځا دي

تصوّر کښې مې ګرځېږي
د بابا کور مې یادېږي

په خوبونو کښې مې راشي
په ژړا مې شپه سبا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې نه پس به څه رڼا شي
دې نه پس به څه ښکلا شي

اوس د مرګ راسره غم دے
اوس مې خدایګو عمر کم دے

ممتاز خدائے دې عفه اوکړي
اوس خوهر وخت دا دُعا کوم

———★———

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاله به لالیه په یمو درشم
تاله به په غنو په اغزو درشم

ته د اختر میاشت یې ښخوړی ته
ستا کتو له زه به په بلو درشم

ما ته بخوا خبر یې مه یادو
زه به هم بیا جانه په کیلو درشم

ستا خفگان چې یاد کړمه پښېمانه شم
زه به اوس لالیه په جرګو درشم

ځان به په پروني کښې راپټ کړمه
زه به دې دیدن له په پړدو درشم

تا سره ممتاز چې وعده کړې ده
تاله به د غنو په چپو درشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

کور دَ بیلتون خورشه دا ئې څهٔ اوکړهٔ
اوس مې دے دنیا کښې زړهٔ لګېږي نه

زهٔ دې پهٔ دېدن پسې رنځوره شوم
ستا د راتلو لاره چې لنډېږي نه

راشه دا ختر ورځ به رنګینه شي
بې لهٔ تا نه زړهٔ مې خوشحالېږي نه

ماله چې راځې نو پهٔ رڼا راشه
تکو تورو شپو کښې دېدن کېږي نه

ما پهٔ ګودر ډک منګے بیا کښېښودو
ستا د شملې وَل راته ښکارېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زما خبرې دې اورې راورې
ویمه چې رېبار دې حصارېږي نه

زهٔ به دا ګیله درته بل وخت اوکړم
خدائیګو پهٔ ګیلو څوک خوشحالېږي نه

ماښم د ماښامه اُوربل خور کړلو
راشه پهٔ تیارهٔ کښې څوک ښکارېږي نه

کله وې درحم او کله نهٔ درحم
ښهٔ شوه چې مستار لېونی کېږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ګلو لخته

پهٔ لاره چې تړوله ډیپېږي کنه
پښغله یواځې دهٔ ویرېږي کنه

حیا نه دې ستر ګې سنهٔ او چتې ځې
مزکې ته ګوري چې شرمېږي کنه

د تور اُوربل ګلان يې پټ کړهٔ دو رو
د رونو خور دهٔ بدنامیږي کنه

پهٔ سپینو لېچو يې بنګړي مزهٔ که
دَ ګلو لخته دهٔ ماتیږي کنه

پروني يې تاو کړو له ځان نه ممتاز
کلی دهٔ پاسنو کښې پټیږي کنه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته نو په سترګو اشارو خبرې مکوه
ما ته د چا مخکښې د کیلو خبرې مکوه

هر څه چې ته وائې راته اووایه په ډاګه نن
بیا راته په لارو په کوڅو خبرې مکوه

ستا زما د وزګار د ځان په دې باندې لړ پوې کړه ته
ما سره د خلقو د حجرګو خبرې مکوه

اووایه په ډاګه نن چې هر څه ستا په زړه کښې دي
بیا د پښو سو لاندې داوبو خبرې مکوه

ژوند خو زما ختل دے په نښته باندې به ختم شي
ما ته د دعا او د خېرو خبرې مکوه

زۀ د ممتاز مخکښې په شپېو شپېو ژړلے شم
ما ته د سلګو د اسویلو خبرې مکوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوړ

دا زما د سترګو تور دے
دا زما د ابسه زوی دے

پهٔ آباد د بابا کور دے دا زما د مینې روږدے
ما به غېږ کښې لوبولو، ما به هر ځائے ګرځولو

دا زما د زړهٔ ټکور دے
دا زما د مینې دوړ دے

چرته دے خوشحالېدلو، ما به هلته رسولو
پهٔ دنیا مې د مور کور دے، دا زما د مینې روږدے

دے چې لوئې شولو عاقل شی
نو زما حق کښې جاهل شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس زمانه ئې زړۀ تور دے
دا زما د مينې دور دے

زما هم ترې زړۀ خفه شو د ګلې نه پس ګيله شو
چې بې وجې دے مرور دے، دا زما د مينې دور دے

دور د خور لوبه اسره وي
خپل تبر کښې په داده وي

په اباد د بابا کور دے
دا زما د مينې دور دے

چې په يو غېږ کښې لوئې شوي
هغه کله جدا شوي

د شيطان هسې مخ تور دے
دا زما د مينې دور دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړهٔ مې د ے دغوښې څخهٔ دکانې نه خوجوړ نهٔ دے
ستا غمونو دل کړو اے لالیه نور د زورنهٔ دے

تهٔ خو زما ژوندې زما زړهٔ ئې زمامینه ئې
څنګه وائې زړګیه زړهٔ مې تا نه خدائیګو تور نهٔ دے

کله چې مې یاد شې تر مې اوښکې مې لهٔ سترګو ځې
ما به پهٔ دې پوئې کړې ستا پهٔ مینه کښې خوا اُورنهٔ دے

تهٔ چې چرته خوښ ئې زهٔ به عمر تېروم هلته
زهٔ به ستا رضا کړم جانه دې کښې څهٔ پېغور نهٔ دے

تهٔ چې د ممتاز سره د ټول عمر لوظونه کړې
دا دنیا فاني ده دلته ټول عمر لهٔ کور نهٔ دے

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د مینې د دریو ټکو په قلار کښې یمه ناسته
شپه ورځ پکښې تیرومه د پردې خو بست نه یمه خلاصه

د آسمان ستورو ته ګورم، ستا په کتو به دوی پړقیږي
چاند څومره بختور دي، درته ګوري بې وسواسه

ته چې کوم وطن کښې اوسې زما زړه به تاسره وي
ژوند مې تاسره تېرې ستا زما مینه ده راسته

ما د زړه کچکول کښې ایښې ستا د مینې خیراتونه
ښه ګزران به زما کیږي که یم ناسته که هم ملاسته

په سینه باندې به درشم ستا مقام که را معلوم شو
د ممتاز دومره همت شته هسې نه چې ده ناراسته

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَاختر ورځ

دا چې دې ځلې اختر وه څومره ښه وه
چې راغلې مې دلبر وه څومره ښه وه

ما دژوند خوانۍ په واړه قربان کړې
شپه شو قدر ورځ اختر وه څومره ښه وه

مسافر اشنا چې راغلو زه دا ډه وم
که به کور که بهر وه څومره ښه وه

ما په لېو به منګې راډکولو
دې چې ناست به په کودر وه څومره ښه وه

د ممتاز لاس به نې نیولې وه په مینه
څومره ښکلې ماښیګر وه څومره ښه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه مې پکار ده نور مې هیڅ نه دي پکار
دنیا دې ستا نصیب شي زما نشته په څه کار

بېګاه مې د آسمان ستوري په چپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څه نه ؤ وم ستا په انتظار

هر څه رقیب وائي زه له تا کله صبرېږم
بس ته مې د زړه سر يې نور په چا نه کړم اتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په تخینه کړے
اېږدم به ځاې په اوربل کښې یا جوړوم به ترېنه هار

ستا مینې ممتاز خېل ړوند باندې ستومانه کړه
یو ته زما پکار يې نور مې هیڅ نه دي پکار

(c) ketabton.com: The Digital Library

د آسمان لمنې سرې شوې
د ماښام تېښې خورېږي

ستا په طمعه یمه ناسته
شپه به څه رنګې تېرېږي

د راتلو تکل دې وکړه
چې وعده دې هېره نه شي

بې له تا د زړګي سره
په ما خدای ږګو څه چل کېږي

د سحر نه تر ماښامه
زما دغه بس یو غم وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې نه چې لوظه نهٔ شي
ستا اقرار دروغ ښکاریږي

د ممتاز به څومره ژوند وي
چې ستا نور انتظار وکړي

بس روش خپل وطن ته راشه
زړهٔ مې تا پسې شوکیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هرځهٔ به تېرېږي - د نېک نوا کمې دې نه وي
چې ذرهٔ دې پرې رغېږي - د اشنا کمې دې نه وي

د اکور دې اے جانیه - تل په تا باندې آباد وي
چې ته پکښې کوځېږې - د دنیا کمې دې نه وي

باغونه سره ګلونه دې همېش تروتازه وي
بلبل دې په چغار وي - د بورا کمې دې نه وي

د ستوري د آسمان دې همېشه داسې پرقېږي
باران دې د رحمت وي - دَ برېښنا کمې دې نه وي

ما مهٔ پرېږده یواځې اندېښنې رانه چاپېر شي
هرڅوک کهٔ خالق دېر وي - خو بس ستا کمې دې نه وي

ممتاز د پښتنې مېرمن - پروني بدنام مهٔ شه
کهٔ ځوانه کهٔ زړه وي - دَ حیا کمې دې نه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا وارخطا ګرځم
سودائي شوم نهٔ پوهېږم

تهٔ پهٔ کومه دړه لاړې
زهٔ پهٔ تا پسې ګرځېږم

ماپهٔ دې خبره پوې کړه
دَ اُلفت انجام به داوي

مینه اُور دے سُور انګار دے
زهٔ شپه ورځ پکښې سوزېږم

وُم ګلونو ته پهٔ طمعه
دچمن مې ابیاري کړه

ګل زما نصیب کښې نشته
زهٔ پهٔ دې باندې پوهېږم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل خپلوان

را ځئ خپلو خپلوانو چې نن ډېره مينه اوکړو
مرګے خو راروان دے ارمانونه به بيا اوکړو

چې ژړا او په يو بل پسې بيا روستو توپه څهٔ
په ژړوند به ټول يو ځائے شو دېدنونه به نشهٔ اوکړو

هغه ورانې مسئلې او قصې به کړو راسمې
چې موږ په يو ځائے کېږو لږ سوچونه به په اوکړو

منم چې څو ګيلې به مو وي زړونو کښې يو بل ته
يو ځل چې مخامخ شو نو کارونه به ټول ښهٔ کړو

د استاد زړهٔ خبر چې زما د پاره مرګ وځهٔ
زما پوښتے ګيله ده نور جنګونه به په نهٔ کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

را ځئ چې بیا یو ځای شو دیو بل سره په مینه
ګیلې ماتې به نه کړو حوصلې به ډېرې اوکړو

د ملک او قام د پاره د ښېګړې کار پکار دے
چې یاد شو په دنیا کښې تل بس ونه به هېر اوکړو

ممتاز د ځوانو خلقو به ښکله ښهٔ مثل وهٔ
روبهٔ په ډانګ بیلیږي نه ، نعره به دغه اوکړو

لوپټه

ته چې په سر لوپټه واچې ډېره ښه ښکارېږې
ښېښتې ښغلې د حیا یوه مجسمه ښکارېږې

د بنګړو ډک لاس چې اوچت کړې سر دې پټ کړې ګلې
الله ګواه دے ماته سمه فرشته ښکارېږې

د پلار په مخکښې چې ګرځېږې لکه حوره چې یې
چې سر دې پټ وي د رور خوا کښې ګلدسته ښکارېږې

دا لوپټه خو ستا د سر ده څه له ګورې ورته
په سر یې واچوه چې ښه پټه په پرده ښکارېږې

شرم حیا دې ستا په خټه کښې اخلي وي بس
په دې خویونو به هر چا ته ته درنه ښکارېږې

په سر دې واچو لوپټه ځان پکښې پټ کړه ګلې
ممتاز درزا رشه ګوره څومره خو خشته ښکارېږې

★★★

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط

ما ته دې په خط کښې خدای خبر چې څه لیکلي دي
هیڅ پرې نه پوهېږم چې دې څه راته ویلي دي

که دا دې وي لیکلي چې ما پسې ژړېږه مه
دا خوشې خبرې خو ما ډېرې اورېدلې دي

ستا نصیحتونه زه پلو پورې تړل او تړم
ته چې راپه یاد شې تړل مې هغه وخت شیندلي دي

خپل وطن ته راشه د جوارو ډوډۍ ډېره ده
ولې دې جانیه کړې بل ځای اړولې دي

دا د ځوانۍ شپې ورځې به هېڅ بیا رانشي
تا پسې ممتاز ډېره سلګو سلګو ژړلي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوند جونګړه کښې ویرېږمه زه
دا بې لهٔ تا وار خطا کېږمه زه

د هر ارمان ګرېوان شلېدلے وینم
کهٔ په محل کښې هم اوسېږمه زه

ماته جوړه جوړه غمونه ښکاري
تا نه چې کله جدا کېږمه زه

د قدردانو قدر دلته نشته
داسې وطن کښې حصارېږمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلبلانو جالې مهٔ ورانـــوئ
پهٔ دې ګلانو خفه کېږمه زهٔ

لالیه ماله ناګهانه راشه
پهٔ انتظار کښې دې کړېږمه زهٔ

پهٔ مېنتان هغه وخت قیامت وي جانه
تا نه چې څهٔ وخت جدا کېږمه زهٔ

~~~ *** ~~~
~~~

زما د زړه په آئینه کښې سته یې
د ژوند کتاب هرې صفحه کښې سته یې

دا بې لتا خو ځان نیمګړی ګڼم
زما د ژوند هرې لمحه کښې ته یې

بغیر لتا به ژوندون څنګه تېروم
زما د زړه هرې حصّه کښې ته یې

زما د مینې امتحان اخلې سته
زما د ژوند هرې قیصه کښې ته یې

ممتاز دې اوس د زړه پردو کښې پټه
چې د رقیبانو نه پرده کښې سته یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنې خلق

کینه ور دي ذوَر ور دي ځُنې خلق
ډېر پهٔ کبر پهٔ غرور دي ځُنې خلق

چې پهٔ وینو د انسان هم نهٔ مړېږي
پهٔ دنیا کښې ځُناور دي ځنې خلق

چې دنیا څوک د عقبیٰ د سره زار کړي
کوره څومره بختور دي ځُنې خلق

چې بېګاه سبا د خدائے یاد کښې مشغول وي
خدائیګو هرچانه بهتر دي ځُنې خلق

ممتاز ند ورشه پخپله ئې بخلا کړه
چې لهٔ تانه مَروَر دي ځُنې خلق

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

شته په سپرلی کښې د هر ګلونر شته دے
خو ما دپاره د هر غمونه شته دے

سپینې سپوږمۍ څکه میګے جوړې
ستا په زړګی کښې هم داغونه شته دے

دخپل اوربل دا پیچ وخم چې ګورم
دومره قسمت کښې زما ولونه شته دے

د هر څوکند ونه خودې اوکړه جانانه
لا د ممتاز زړه کښې شکونه شته دے

ته چې پکښې نه يې اشنا زه په خلقو څه کوم
سترګې مې ړندې شه زه پر دغو سترګو څه کوم

ټوله شپه په طمعه يم سحر کښې سترګې پټې کړم
راشې راله خوب کښې زه پر دغه راتلو څه کوم

زړه نه زړه ته لاروي ټول عالم راته هم دا وايي
تا په لار کښې پرېښوم زه د زړه پر لارو څه کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور

په فکرونو او سوچونو کښې

اے زما لخت جګره
اے زما د زړګي سره

اے زما دَ سترګو توره
اے زما دَ زړهٔ ټکوره

چې ته نهٔ وے پیدا شوے
په نامه وې تش یاد شوے

زهٔ به ستا وُمه په طمعه
خلاصه وم له هر غمه

په خیال کښې په سوچونو کښې
ستا خاکه مې جوړوله

بس د مینې په دنیا مې
په نظر کښې چوړلېده

تصور کښې مې لويو لے
په ښنګل به مې کړځو لې

په سختو او تکلیفو نو
راغلې ته په خپل وختونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا خندا زما د پاره
بهارونه غوړېدل وو

ستا ژړا زما د پاره
کائینات شنکوړېدل وو

ستا په سترګو به پوهېدمه
په هر خوځي دې رسېدمه

ستا زما تر مینځه ګله
څهٔ عجیبه شان رشته وه

دَ فکرونو او سوچونو
یو عجیبه سلسله وه

چې بې وخته اودهٔ نهٔ شي
چرته اوږے پاتې نهٔ شي

هسې نهٔ وي خوب درغلے
چرته کټ نه یې لوېدلے

څو چې لوئے شوې د زړهٔ سر
زهٔ دې فکر کوم او تره

هسې نه بهرته لاړ شي
څهٔ ضرر درته پېښ نهٔ شي

زما زړهٔ کښې وسوسې وې
زما دغه اندېښنې وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کني ته اوس نشې عاقل ئې
هسې نه چې ناقابل ئې

خو په سپینه ږیره زوئ هم
مورته هسې ماشوم ښکارې

زویه خدائے دې نګهبان شه
هر مشکل دې تل آسان شه

چې مور مړه شي ښځې پوئے شي
چې دنیا کښې بې اسرې شي

بیا د مور قبر ته ژاړې
شپه او ورځ بیا داسې وائې

مورې تا پسې خفه یم
په دنیا یواځې زه یم

خو مور اوس دنیا نه لاړه
رابه نه شي بیا دوباره

ممتاز اوس به خفګان څه کړي
په تېر وخت به ارمان څه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بڼو د نسر دَ پاسه
بوج د اوښکو مې درنیږي

زهٔ د ځان نه خبر نهٔ یم
تر مې اوښکې مې څڅیږي

ستا دَ یو ترخې خبرې
زور مې دومره زړهٔ له ورشي

لکه څوک د غر دَ سرنه
چې په زمکه راغورځیږي

د بنګړو شرنګار مې اوري
د سلګو مې خبر نهٔ شو

'زما ساده جانان چې
په کوم جهان کښې اوسیږي

***

82

نن د باران شېبه اوښده شوه جوړې
د اوښکو لار په مخ خوره شوه جوړې

د تودو اوښکو زور کمېږي دو دو
دَ اُمېدونو شمع مړه شوه جوړې

نن به ورځم د یو تپوس د پاره
د محبت لاره کږه شوه جوړې

وېم چې د سینې په څپو ځان لاهو کړم
ښکارې نصیب کښې مې تیاره شوه جوړې

ممتاز په هر چا د اعتبار کولو
ځکه خو هر خوانه خفه شوه جوړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښهٔ اخلاق

لارې او کوڅې دربانديې ښې ښکارې
ته چې مشر کشر ته سلام کوې

نهٔ دې پهٔ دولت او نهٔ عزت کم شي
تهٔ چې پهٔ خوږه ژوله خوږ کلام کوې

ګرچې تهٔ پهٔ مزکه خو آسمان يې ته
تهٔ چې د پردي خپل احترام کوې

تهٔ به د هر چا زړهٔ کښې اوسېږې تل
تهٔ چې ښهٔ خصلت پهٔ هر مقام کوې

زهٔ ممتاز له تا نه خفه کېږم نه
تهٔ خو نصيحت ما ته مدام کوې

* * *

(c) ketabton.com: The Digital Library

پهٔ ليمو باندي راواوړی
پهٔ ننګو اوښکې خوړې شي

پهٔ ګرېوان باران باران شي
پهٔ ځوله کښې مې راتوې شي

د زړګي پهٔ غم بنادېږ کښې
ددې سترګو پوره لاس وي

کله خاندي به بې واره
پهٔ ژړا به کله سرې شي

دا نمکيني اوښکې ګودم
ترمې ترمې راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د زړهٔ غم پټ دے ساتلے
دوئ به څهٔ تودې تودې شي

زهٔ خو هر چاته دا وایم
زما هیڅ غمونه نشته

نو بیا زړهٔ مې داسې ولې
اندرون ذرې ذرې شي

چې د زړهٔ په رنځ اخته شوم
نو زهٔ پوې شوم چې څهٔ چل دے

ممتاز اوس په دغه لوې شوم
چې مې هر چا نه کیسلې شي

—***—

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګیله دې په سر سترګو، دې ګیلې سره به ګورو
نن راشه د زړهٔ سره دې قصې سره به ګورو

راځه دَ رقیبانو په سر، تورې خاورې وا ړوه
راشه زما خوا له، دې پښتنې سره به ګورو

زما او ستا ترمینځه، د رقیب هیڅ څه کار نشته
خیر دے اے جانانه دې لانجې سره به ګورو

ماته دَ بیلتون د تورو شپو خبرې مهٔ کوه
اوس خو رڼا ورځ ده د تیرې سره به ګورو

خیال کښې مې دَ ورځې، او دَ شپې مې په خوبونو کښې
ممتاز درنه لوګے شه ستا وعدې سره به ګورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا مینه لا لیه دروغژنه شوه
لار د محبت راته اغزنه شوه

څومره په اخلاص پاندې درغلې وم
هره یوه خبره ستا شکمنه شوه

تا پکښې ګډون د فریب وکړلو
څومره پاکه مینه وه خیرنه شوه

نه زما زارۍ نه مې منت منې
مینه دې لا لیه کبرژنه شوه

ته څو په قدم قدم بې لوظه شوې
ځکه څو ممتاز دومره غمژنه شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لُور

مسته مسته ګرځې جونې وایه په کوم خیال یې ته
خاندې خوشحالیږې، د بابا د کور مشال یې ته

ته چې شوې پیدا نو هغه ورځ نه د بل چا وې ته
ته ښائسته کونتره یې، ناسته په دیوال یې ته

ستا طلبګاران خو جونې، هر ځای یې ستا په طمع دي
ځان نه خبرنه یې چې راګیره په کوم جال یې ته

ته د مور ملګرې د بابا د سترګو تور یې ته
ته د سپوږمۍ خور یې او پوره په خپل جمال یې ته

ستا د بابا کور په خپل هنر باندې رڼا کړلو
څوک دي خوش قسمته چې د چا راوتې فال یې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

تهٔ غیرت د دوننو د بابا دسرشمله ئې تهٔ
چرې سپکه مهٔ شې پهٔ دښتیا قیمتی لال ئې تهٔ

تهٔ د پردی کور ئې مور دې هروختې پرېشانه وی
تهٔ کهٔ پهٔ کودر ئې یا ولاړه په دېوال ئې تهٔ

څهٔ اوکړمه لورې دا دخدائے اورســـول لاره ده
خدائے دې جدا مکړه خو جدا رانه فی الحال ئې تهٔ

تهٔ به شې وادهٔ زهٔ به دې کورکښې سودائی شمه
کرحم به څوک کوی چې به لورې په څهٔ حال ئې تهٔ

تخت خو به زهٔ درکړمه خو بخت دې درله خدائے درکړی
شپه او ورځ یې خدائے ته ممتاز دغه یو سوال دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپې د انتظار

غمځنه تیره شپه وه هر طرف چپه چپیا وه
د سمې ابادۍ نه جوړه شوې یو بېدیا وه

وعده یې وه د راتلو ځکه زه وم په انتظار
یو زه ومه پرېشانه یو زړګی دَه په درزار

ځان سره نکیا وم هم کړل هم مې دېبل
ستورې په خندا وو خندېدل او مسېدل

ډېره اوږده شپه وه په هېڅ رنګ نه تېرېدله
یوه یوه لمحه ئکه د کال به تېرېدله

زړګي مې په درزا شو څه کشا مې واورېدله
ما وې جوړې هغه دے خو پشو وه زغلېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه څوک ډېوه په لاس زما په لور راتللو
خدائیګو چې څوک نه وو اورکې وه الوتلو

پرېوتمه کټ کښې څه بې ځانه غوندې ومه
زه یې بې لوظه باندې حیرانه غوندې ومه

سترګو کښې مې خوب وه خو زړګې وه نا قرار
حیرانه وم چې څنګه به زړګې شي په قرار

په دې کښې مې نظر شو ستورې داسې پرقېدل
درې ورې ډېوې وې چې آسمان کښې بلېدل

سپوږمۍ مې تر نظر شوه پټه پټه خندېدله
ماته به یې کتل نږدې نږدې به مسېدله

بې شمېره واړه ستورې کړم چاپېر ترې تاوېدل
په شمعې ډېتنګ غوندې ددې نه زارېدل

دنیا دسپوږمۍ کار دے لکه شمعه بلېدله
ما ورته کاته او خدائیګو خپې دا مسېدله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وې چې اے سپوږمۍ زما آشنا نه څهٔ خبرې
اے ښکلې سپوږمۍ دې وفا نه څهٔ خبرې

سره شوه په خندا او راته شوه دا سې ګویا نه
واوره د جفا او د وفا قصّه لـه ما نـه

زهٔ هم په زړګي کښې ستا په رنګې یو ارمان لـرم
زهٔ هم یو آرزو او تمنّا د ستا په شان لرم

ستا کهٔ په زړګوټي مسیدلي پرهرونه دي
زما هم دا دي زړهٔ باندې یو څو سوي داغونه دي

ماهم د وصال په طمعه غرونه نـړولي دي
ماهم انتظار کښې د پرعمرونه اړولي دي

ماهم په دې لار کښې د پرې شپې شوګیرې کړې دي
ما خو دې نه سختې سختې هم لا تېرې کړې دي

ما د چا د پاره مُسپېدل هم ازده کړې دي
ما د چا د پاره خندېدل هم ازده کړې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زهٔ ترې خفه شوې مروره ترېنه تلے یم
دې دنیا نه لرې ډېره بره ترېنه تلے یم

چې زړهٔ مې صبر نهٔ شو آخر بیا ورله راغلے یم
ایښې ماته کوډې دادې بیا ورله راغلے یم

خو نیت یې د راتلو نهٔ دے نو نهٔ راځي آشنا
خدائیګو چې ددې نه پس به څهٔ راځي آشنا

اے ممتاز اوده شه ټول فکرونه ستا عبث دی
مهٔ ژړا توره غم دې داغمونه دې هم بس دي

پهٔ دې کښې یو نرے غونډې څپه دهوا راغله
سترګې مې شوې پټې پرکالې رابانډې راغله

او زهٔ چې شوم اوده نو دغمونو نه شوم خلاصه
ډېره ومه ستړې دفکرونو نه شوم خلاصه

سحر چې شوم راویښه نو ستومانه غونډې ومه
دے خپل سوي قسمت ته زهٔ حیرانه غونډې ومه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

ته چې جدا زما نه ګرځې دا به څه شي
جانانه ښه به نه شي که زه درنه خفه شوم

زما د دوارو سترګو توره
دا بې له تا یمه شمکوره

ستا په لیدو مې د زړه کلی خوره شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

ما وه ژوندون تا سره تړلے
اوس را نه ګرځې جدا وے

ستا په جفا باندې مې دېر زړګے خفه شي
جانانه ښه به نشي که زه درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا ژوند خو بیا نهٔ راځي جانه
ولې جدا کوې زمانه

چې مونږ جُدا یو د غماز زړګے به ښهٔ شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ماته د زړهٔ په لار نژدې شه
غم مې شي لرې پهٔ دې پوهٔ شه

تهٔ ماله راشه چې دا غیر غماز کچه شي
جانانه ښه به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

ممتاز په دغه نهٔ پوهیږي
جانه ګیله دې پهٔ خبرهٔ کیږي

د مینې لار هسې نه نیمه لار کښې دوه شي
جانانه ښهٔ به نشي کهٔ زهٔ درنه خفه شوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

جانانه کله به راځې زړه مې ژړیږي
بې تا، نه قلار یږي لالیه کورته راشه

په ژړا ژاړم سود مې نه شي
بېلتون مې اوولي په زړه غشي

دا بې لتا مې جانه زړه کله صبریږي
بې تانه قراریږي لالیه کورته راشه

ستا جدائي ده ډېره گرانه
دنیا په ما بانده ده ورانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بکله باران غوندې مې اوښکې را څڅېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

ستا د راتـــلو به څهٔ حاجت شي
د جنازې کټ مې چې اوچت شي

مړې بیا کله پهٔ ژړا راژوندې کېږي
بې تا نهٔ قلارېږي لالیه کور ته راشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فریاد

زهٔ به څهٔ درته بیان کړم
حقیقت به درعیان کړم

ژوند مې څهٔ رنګې تیرېږي
بس یو پټې دې کمېږي

کله کله فکر اوکړم
خپل ژوندون ته نظر اوکړم

ما شوره دا چې تاوېږي
بس یو پټې دې کمېږي

هر یو کس په دې دنیا کښې
ژوند تیری په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې به هر څه زما کیږي
بس یو پتې دې کمیږي

په چا ښه وختونه راشي
ټول غمونه ترې په شا شي

په هر څه الله پوهیږي
بس یو پتې دې کمیږي

ممتاز دغه بس یو کار کړه.
غم د هر چا په ځان بار کړه

خدای په دغه خوشحالیږي
بس یو پتې دې کمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاهين

د خپل زوئ کرنل ضياء (جټ پائلټ دے) ډاډګيرنه

اے د شاهين بچيه، اے د همت زويه
اے په رشتيا پښتونه، اے د غيرت زويه

اے د جذبې خاونده، اے د هوا زمريه
د ارادې خاونده، اے د فضا زمريه

ستا اراده پخه ده، ستا اراده منمه
ده د جذبې نه ډکه، دا ستا جذبه منمه

اے د شاهين بچيه، د شجاعت ټکړې
اے د طاقت نه ډکه، اے د طاقت ټکړې

اے د فضا زلميه تهٔ د سيلۍ نه تېز يې
اے د تېزۍ نه ډکه ته د تېزۍ نه تېز يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اے د رفتار شاهینه ، دا ستا رفتار منمه
اے په دښتیا ښکاري ، زهٔ دې دا ښکار منمه

قائله ستا د پنجې ، دا ستا پنجه منمه
نهٔ چې خطا دې شوغه ، دا ستا شوغه منمه

قائله ستا د جرأت ، دا ستا جرأت منمه
اے د شاهین بچیه ، ستا شجاعت منمه

زهٔ دې غیرت منمه ، خو دا تهٔ ناست څهٔ له يې
دا غلې پلې غونډې ، دا سې ناراست څهٔ له يې

ځا دې غونډې کړې ولې ، دا تهٔ مدهوش ولې يې
زما تورزنه زویه ، دا سې خاموش ولې يې

جوړ په ارام بانډې ، تهٔ عادت شوې يې ګني
په ډېر ناکام بانډې ، تهٔ عادت شوې يې ګني

اوس خو د پښو کښې هغه ، زړه تسمه نشته دے
اوس دې په سترګو بانډې ، هغه پړده نشته دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس الوتلې شې تهٔ ، بره ختلې شې تهٔ
پاس د هوا له پړدو ، لربر وتلې شې تهٔ

اوس تهٔ آزادۍ ښکاره ، اوس تهٔ خندا کولې شې
پاس د فضا په سینه ، ته مشغولا کولې شې

چې څهٔ دې زړهٔ غواړي هر څهٔ آزاد کولې شې
خوکهٔ خپل ځان باندې ، څهٔ اعتماد کولې شې

پاسه یقین اوکړه ته ، وزر نه کار واخله
دا پاس فضا اووینه ، نظر نه کار واخله

اے د فضا ښکاري ، لاندې ټکړو ته ګوري؟
اے د شاهین بچیه ، پاسې تیکو ته ګوري

ته څهٔ تپوس خونهٔ یې ، ستا نوم شاهین دے ګوري
دا د شاهین د پاره ، د پرلوۍ توهین دے ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یادونه اُمیدونه

اے دمکې زمکې بیا رایاده شوې
بیا زما پهٔ سترګو کښې آیاده شوې

نن دَخدائے دکورنه ځان لوګے کړه تهٔ
تاوُشه ترې راتاوُشه چې نایابه شې

دا ساعت چې تېرشي بیا به رانهٔ شي
خلاصه به دغم دهره فریاده شې

زهٔ دزړهٔ پهٔ سترګو کعبه وینمه
ولې زما سترګو ته حېرانه شوې

دا ارمان دهرمومن پهٔ زړهٔ کښې دے
تهٔ ممتّان جوړ اوس ویجړ لهٔ خوایه شوې

*

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون

زهٔ د پښتون لور د پښتون خور د پښتون مور یمه
ډکه د پښتونه پښتنه د پښتون کور یمه
زهٔ د مینې پښکله خو دښمن د پاره اور یمه
زهٔ یم پښتنه لوګے لوګے لهٔ پښتون دور یمه

دا زما پښتون روکې خو هر چا پېژندلے دے
دا چې د غیرت غرته دے ټول عمر ختلے دے
دا چې په پښتو کښې ټومره بره رسېدلے دے
دا چې پهٔ عزت باندې هر کور کښې زېږېدلے دے

دے چې اقرار اوکړي بیا تر کله روستو کېږي نه
دے چې قدم واخلي نو بیا مېړې خوئېږي نه
دے د همت توره ده پهٔ یو طرف چلېږي نه
دے همتي ځوان دے مصیبت نه خو وېرېږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دے د زور وجود دخپلو متولو لاقت گنهي
دے د نور پرونې دآسمان نه هم اوچت گنهي
دے دپردې دمور عزت دخپلې مور عـــزت گنهي
دے د مور خدمت دمور دپښو لاندې جنت گنهي

دے چې څهٔ وخت ځوان وی نو محفل به دجرو وي دے
څهٔ وخت چې بوډا شي نو بیا مشر دجرګـو وي دے
دحق سره منکر دے هم دخپلو د پردو وي دے
دے داسې مخلص دے چې هر وخت دمشورو وي دے

سل کاره نه یې ښهٔ دي خو یو داې بد عادت دے
دچا سره چې وران شي نو بیا دے لویې مصیبت دے
نو بیا نهٔ بخلا کیږي پهٔ جرګو نهٔ پهٔ منت دے
هر څهٔ پهٔ سین لاهو کړي پهٔ یو دم پهٔ یو ساعت دے

دے پښتون دو کې ته زهٔ بس دومره نصیحت کوم
صبر نه کار اخله دوره زهٔ درته منت کوم
بیا به زهٔ قیصې دې پهٔ مرځای دشجاعت کوم
زهٔ ممتاز به فخر دوره ستا پهٔ شرافت کوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نصیحت

ستا نیکي نهٔ ضائع کیږي
دا به هلته پکاریږي

څوک که دې باندې پوهیږي
دین دنیا به دې شهٔ کیږي

نیت دې هر بنده ته ښه کړه
دا توبه د ځان سره کړه

مرګ نه پس به هم یادیږي
دین دنیا به دې ښه کیږي

مرګ نه پس خو هر څهٔ تېر شي
څوک چې تور لحد کښې کېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به هلته کښې څهٔ کیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

پهٔ دنیا کښې بس یو کار کړه
غم د هر چا پهٔ ځان بار کړه

خدائے پهٔ دغه خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

خدائے انسان دے پیدا کړے
او پهٔ دې ئې دے پوهٔ کړے

پهٔ نیکۍ خدائے خوشحالیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

ممتاز هر چا سره ښهٔ کړه
دا توخه د عقبیٰ اوکړه

دا به هلته پکار دیږي
دین دنیا به دې ښهٔ کیږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه چې پیدا شي فنا کیږي نه
ذره چې بندیوان شي آزادیږي نه

دا د غم تیرې څومره خورې شولې
او ښکې بلوم خو رڼا کیږي نه

اے داسمان ستورو په جرګه ورځم
یار مې مرور دے پخلا کیږي نه

څنګه دې ممتاز نه زړګے صبر کړو
نوک خو داورې نه جدا کیږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا چې په سلګو سلګو کښې تېره کړه
ما نه نو دې خپله قصه هېره کړه

اوس نو به خبرې هر ځای کېږي نو
تا د راز خبره چې برسېره کړه

دا نو یو وړه غوندې خبره وه
تا هسې د لږې نه تن ډېره کړه

زهٔ درسره مینه په اخلاص کوم
تا مینه شکونو کښې راګېره کړه

ما وئیل په مرګ به جدا کېږو نه
تا ممتاز د ژوند په لار کښې هېر کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

دَ عشق سمندر کښې د مینې یو کشتۍ ده
موږ دواړه پکښې ناست یُو یو تیا تُسته سپینه سپوږمۍ ده

دا تن زما د پاره پرون نه وړ بهشت دے
لالے مې څوا کښې ناست دے نرۍ یخه سیلۍ ده

دنیا نه ناخبره هرچا نه بې خبره
نهٔ کلے نهٔ مالت شته نهٔ کور نهٔ حویلۍ

دګُل خوشبوئ چې ورشي بورا له په چمن کښې
تاوېږي دګلانو تیارهٔ کهٔ تروږمۍ ده

خمار خمار موسم دے دَ مینې رنتها ده
آواز د لوې راشي څوږه ښکلې شپېلۍ ده

ممتاز غموته ورک شو لالے مې را روان دے
وس خانده څو شحالېږه د غم وروستۍ سلګۍ ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا د کبر انتها ده ته پوهٔ نهٔ يې
دا قصه بېګا صبا ده ته پوهٔ نهٔ يې

مال دولت خو د لاس خيرې دې ځان پوهٔ کړه
تا ترلې چې پرې ملا ده ته پوهٔ نهٔ يې

محبت خو څوک په زور کولې نهٔ شي
دا خبره د رضا ده ته پوهٔ نهٔ يې

راز د مينې خلق پټ ساتي نادانه
ته په هر ځاے کښې ګليا يې ته پوهٔ نهٔ يې

د خپل زړهٔ علاج دې اوکړه ته خپله
ممتاز ولې لاپروا يې ته پوهٔ نهٔ يې

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچمن

زۀ يو ورځ ګلشن ته لاړم
ماوے سېل د ګلو کړمه

د بورا په شان به زۀ هم
هر يو ګل به ښکلومه

په چمن کښې ګرځېدمه
هر يو ګل ته اودرېدمه

شين چمن رنګ ګلونه
زما زړۀ وهل ټوپونه

څو يو کس د ګلو څوا کښې
ګرځېدو په دې سودا کښې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې دا ټول چمن زما دے
په هر ګل مې زړهٔ شیدا دے

کله ګل شوګئ له بوټي
وي د کبل لکه د کي

کله پاڼي راشوګئ دے
هوا کښې الوزئ دے

په مستۍ داسې روان دے
لېونے د بیابان دے

ناګهانه داسې غږ شو
د مالي آواز برګ برګ شو

دا ته څهٔ رنګې بدبخت يې
ګل شوکے د هرې لختې

ما د زړهٔ وينې ورکړې
دا چمن مې اباد کړے

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چمن ځو د هر چا دے
هسې نه يو زځې ستا دے

د مالي په دې خبره
شوم ځوشحاله د زړه سره

دا چمن زمونږ چمن دے
دا وطن ښکلے وطن دے

حفاظت به ئې کوو مونږ
هر آفت نه به ئې ساتو مونږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیله

د هغه تور سرې چې د چا د خاوند په قبر غوړېدلې

څېرې لا هغسې تازه دي

کیله څو خدایه نهٔ کړم
یو خبره هسې کو مه

زهٔ څو مره بې قسمته یم
چې به روسبکې تل څخومه

زما قسمت څو بشکاري
تورو شپو کښې دے لیکلے

دنیا څو نهٔ ښکاریږي
په تیارو کښې ژوند تېر ومه

هر څو کهٔ زړهٔ ډاډه کړم
چې په صبر به وخت تېر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غر نه روحت غم دے
دا به څنګه زړه سر کومه

د ځان ژړا څو نه کړم
دې چې ته خفه کېږم

ته صبر خدایه ورکړې
دوئ به څنګه ګذرا کومه

ما دا طمعه کوله
خو شحالي به چرې راشي

روس څه روا یمه خدایه
چې د څه طمعه به کومه

شپه ورځ مې لوئ خفګان دے
په حساب ئې نه پوهېږم

د زړه زور مې روبه شو
نور طاقت به پېدا کومه

چاپېره ځان نه ګورم
په تېر وکښې شو مه کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کومه ډډه روځم
ځان به کوم خوا ته رسومه

د ژوند ملګرے لاړو
تورو خاورو کښې روده شو

یواځې شومه پاتې
اوس به دغه ژړا کومه

ځان ته به نهٔ ګورم
ګله تا سره وعده کوم

دا ستا پس پښې باغیچه بهٔ زهٔ
په صبر تازه کومه

د هر څهٔ تهٔ مالک یې
خدایه تا ته مې دا سوال دے

بس تهٔ مې مدد اوکړې
نور د هس طمعه نهٔ کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بېګاه مې د آسمان ستوري په ڇپه خوله شمېرل
مطلب مې بل څهٔ نهٔ وُ، و مه ستا په انتظار

رقیب دې هر څهٔ وائي زهٔ تا نه نهٔ صبرېږم
بس ته مې د زړهٔ سر ئې نور په چا نهٔ کوم اعتبار

د مینې په باغچه کښې مې یو ګل په نخښه کړے
ابدم به ئې په اور بل کښې یا جوړوم به ترې نه هار

(c) ketabton.com: The Digital Library

"زوی مور ته"

ستا د خوږې څولۍ نه ځار شم مورې
ستا د دعاګانو باندې بار شم مورې

تا چې په څه خوارو لوئے کړے یم څه ویلے نشم
د ستا احسان زه په دنیا کښې خلاصولے نه شم

زه چې پیدا شوم نو په هیڅ نه پوهیدمه مورې
داسې نادان وم چې به هسې ژړیدمه مورې

په څه خوارو او په محنت باندې دې لوئے کړمه زه
په اشارو او په خبرو دې بیا پوهے کړمه زه

ته به وې ویښه ولې زه دې اوده کولم مورې
په پستو لاسو به دې زه ورو ورو ټپولم مورې

په زور قربان به دې د بدو منع کولم مورې
ځان دې کړولو ولې زه دې آبادولم مورې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څومره خوارې څومره محنت دې ماسره کولو
زه به پوره شوم تا به بیا هم محبت کولو

مورې چې پوځې شومه زلمې شوم دا گفتار کومه
ستا په خوارو او په محنت باندې اقرار کومه

مانه به دا سې کار نه کېږي چې خفه شې پرې ته
د ملک او قوم خدمت به کومه چې غره شې پرې ته

د خپلې خاورې به زه دا سې حفاظت کومه
زه مقابله به د دښمن په خپل طاقت کومه

زما وطن ته به دښمن بره کتلے نه شي
پښې به ئې ماتې کړمه دلته به راتلے نه شي

زه د مستان په پاکې غېږې دا سوگند کومه
دغه مې لوظ دغه وعده دغه قسم کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دَ ژوند په دې کتاب کښې نخښه کوم یو ځائے کښې کېږدم
زهٔ کومه پاڼه اولولم او کومه پکښې پرېږدم

په هره یوه پاڼه کښې جُدا دَ غم داستان دے
زهٔ کومه قصه اووایم او کومه پکښې پرېږدم

ددې نه خبر نهٔ وم چې به دا قِصه هم کېږي
زهٔ لا په مه لاهُو شومه اوس څهٔ به دا وُچېږم

زما قسمت دې خدایه په تیارهٔ کښې دے لیکلے
زهٔ څو رسه تیندکونه نو زهٔ چرته قدم کېږدم

زما توره نصیبه په رشتیا دغم نه ډک يې
زهٔ څهٔ تدبیر اوس اوکړمه په چل يې نهٔ پوهېږم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره ستا د مینې دَ هر چا نه زهٔ پټومه
ستا مینه لوئې سوغات دے زهٔ ئې زړهٔ پورې لګومه

دا مینه لوئې نعمت دے هم په دې دُنیا جنت دے
ستا مینه چې مې مل شوه نور په هر څهٔ اور لګومه

لالیه مهربانه ته جدا مهٔ شې له مانه
دا ستا د راتلو لاره په بڼو زهٔ جارو کومه

نن را شه دَ زړهٔ سره د هیچا نه مهٔ کوه ویره
په طمعه درته ناسته یم په زنه خال لګومه

ممتاز خو ټوله ستا ده ستا مینه کښې ئې سودا ده
زهٔ ستا د محبت خبرې کله چا ته کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر طرف چې ځې نو زړه به ستا د لاس همسا شم
ما مه پرېږده یواځې زه به ډېره وارخطا شم

بې تا خو زه ژوندون هېڅ و په ژوند نه حسابوم
ته ولې راته وائې چې زه پاتې تر سبا شم

رقیب زموږ تر مینځه د نفرت لارې توکلي
د هر څه به صفا شي خو که زه د رنه پخلا شم

برباده زندګي ده ، هېڅ په چل ځې نه پوهېږم
په کومه لاره ورشم او په کومه ترې نه راشم

ممتاز داسې صادقه ده چې هر څه به هوادکړي
خو ته دې نیت صفا کړه چې زه پوه په دنیا شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خواره زاره زندګي شوه په غمونو په فکرونو
هسې ژوند له خوارۍ شوه په دې دومره تکلیفونو

د غمونو په دلدل کښې نهٔ د ځان نهٔ د جهان شوم
هسې تېره مې ځواني شوه د دُنیا په فریبونو

د سبا په طمعه ناسته، د ماښام تیاره لا نهٔ ږده
په ژړا مې سترګې سرې شوې، په سلګو په فریادونو

زهٔ خو خپل فکرونه نهٔ کړم، تا پسې مې زړهٔ خوږېږي
چې ته څهٔ رنګې لاهو شوې د اجل په دریابونو

په رضا د خدائے رضا یم خو صبر سوال ترې کړمه
خدایه ته ناراضه مهٔ شې زما په فریادونو

د بنده طاقت ته ګوري، امتحان ئې هومره اخلي
خدایه ماله طاقت راکړې په دې سختو ساعتونو

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library